

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

The Provincial Library
CORNIE FRITCHARD AVE
& McCREGOR ST.

UKRAINIAN LABOR NEWS

WINNIPEG, MANITOBA,
CANADA

Виходить два рази на тиждень — в середу і суботу. — Published semi-weekly — on Wednesday and Saturday

РК Ш.

Ч. 53.

СУБОТА, 2 ЛИПНЯ 1921.

WINNIPEG, MAN.

SATURDAY, JULY 2nd, 1921

No. 53.

VOL. III.

Новинки.

АРЕШТОВАНА В КОНСТАНТИНОПОЛІ.

Англіські жовіри зробили наїзд на більшовицьку організацію і арештували по-верх 60 осіб.

КОНСТАНТИНОПЛЬ, 30-го червня. — Вчора вчасним ранком альянтські війська, на розказ генерала Геррінгтона, команданта британських військ в Константинополі, переманили головними вулицями міста і зробили наїзд на готелі в пошукуванні за більшовиками.

Бритійські жовіри з наложеними багнетами увійшли до будинку зайнятого більшовицькою організацією і забрали велику кількість зброї. Кількох людей, що мали бути головними провідниками мимого повстання, зістали арештовані.

Бритійці забрали з собою на мілітарні вози понад 60 арештованих. Вони зробили також наїзд на бюро більшовицької торговельної делегації і арештували помічника Броніслава Кудиша, тутешнього совітського торговельного делегата, та інших членів більшовицької місії.

В британських урядових кругах оповіщено, що сей наїзд переведено через те, що присутність більшовиків в Константинополі загрожувала безпечності тутешніх альянтських військ.

Закінчене страйку англійських гірників.

ЛОНДОН, 28. червня. — Сьогодні зістало урядово оповіщено, що британський вуглевий страйк зістав залагоджений.

Гірники прийняли усявія правительства.

Робота в копальнях, які столяли безчинно від 1. червня, буде негайно відновлена.

ЛОНДОН, 28. червня. — Парламент довершив нині залагодження страйку гірників, санкціонувавши угоду в справі правительственої субсидії платні, яка буде тревати до 31. грудня 1922 року і може потім продовжувати ся за тримісячним повідомленням.

Знижене платні вносить два шіліґи в линни, пів корони в серпни і три шіліґи в вересни.

Робітники мають розпочати роботу в понеділок.

Резиґнація італійського кабінету.

РИМ, 27. червня. — В палаті послів оповіщено сьогодні резигнацію італійського кабінету, на чолі котрого столял Джіодолі. Кажуть, що король звернувся знов до Джіодолі, щоб він сформував новий кабінет.

В польських тюрмах.

Польське міністерство обчислило, що по ріжних тюрмах в Польщі сидить 30.000 людей. З сего на Галичину припадає 12 тисяч, на Конґресівку 12 тисяч, а на Познаньщину 6 тисяч. Але сюди не вчислено політичних в'язнів, що сидять по в'язницях незасуджені, а також ін тернованих у ріжних таборах. Усіх в'язнів у польських тюрмах нараховують до 100.000.

РЕАКЦІЯ В НІМЕЧЧИНІ.

Провідник комуністичного повстання Макс Гельц засуджений на до смертну в'язницю.

БЕРЛІН, 25. червня. — "Нехай живе Радянська Німеччина!" закликав в суді Макс Гельц, провідник останнього комуністичного повстання в Німеччині, коли судія проголошув вирок, засуджуючи його на до смертну в'язницю. Макс Гельц заявив, що честь бути горжанином, якої суд його позбавив, ніколи не існувала, оскільки се його дотичить, бо він є пролетар. Судій назвав він ляльками капіталістичного режиму. Довше говорить судія йому не дозволив.

Не зважаючи на великий дощ, понад 10.000 комуністів згурмували ся в Люстартен, щоб вивити свою симпатію для Макса Гельца. Демонстрація відбула ся помимо дощу і заборони шефа поліції.

Військова поліція з машинними крісами слідила пильно демонстрацію і була пригатована здержати товпу, коли б вона намагала ся маширувати в напрямі палати канцлера і парламенту.

Комуністи прибули на демонстрацію на зазив комуністичного органу "Роте Фанс", який ззивав робітників до масової акції в цілі освободження Макса Гельца і всіх інших політичних в'язнів.

Хоч прокуратор домагав ся для Макса Гельца кару смерті, суд проголосив вирок на до смертну в'язницю. Між Максом Гельцом а судіями прихидило часто до суперечок. В промові виголошеній після відчитання виroku Макс Гельц заявив, що се не було би дуже прикро і нечесть для него, коли б його засуджено на малу кару. Він заявив, що засуд на до смертну в'язницю вважає великою почестью, але кара смерті була би ще більшою. Макс Гельц уживав так строгих висловів, що судія заборони йому довше говорити і приказав випровадити його з сали розправи до в'язниці.

СКЛАД УКР. РАДЯНСЬКОГО ПОСОЛЬСТВА В ПОЛЬЩІ.

Головою посольства є Шумський, секретарем — Галичанин Сяк.

Московські "Известия" з 20. мая доносять, що предсідател українського Раднарком і народний комісар заграничних справ Раковський вислав до польського міністра заграничних справ Салегі ноту, в котрій повідомляє його про склад українського радянського посольства до Польщі. В сій ноті між иншим говорить ся: "Маю честь повідомити вас, що українське радянське правительство назначує повномочним представником України в Варшаві українського горожанина Шумського, бувшого члена мирової конференції в Ридзі, радником посольства українського горожанина Хурґіна і секретарем Сяка. В складі посольства, разом з технічним персоналом, буде не більше як 65 осіб".

В столиці кримської радянської республіки Симферополі основано університет, на який записало ся понад 2.000 студентів.

ЧИТЕРНИ ПОДАЄ ПРИЧИНУ НЕВПУСКАНЯ АМЕРИКАНЦІВ ДО РОСІІ.

В Москві находить ся тепер 23 заграничні місці і 2.000 делегатів на ріжні зізди.

НЮ ЙОРК, 23. червня. — Чарлз Рехт, заступуючий справи бувшого російського совітського бюро в Нью Йорку, одержав вчора слідоуючу урядову каблетраму від російського комісара заграничних справ Чічеріна:

"Загранична преса, особливо американська, доносячи про заборону аступу чужинцям до Росії, пояснює сей факт тим, буди́мо совітське правительство бажає скривати перед світом кризу, через яку переходить тепер Росія."

"Смішно говорити тепер про бажане або навіть можливість, що дало-б ся шонебудь затаїти в сей спосіб, коли в Москві находить ся під сю пору около 2.000 делегатів ріжних зіздів з цілого світа, і коли в Москві перебуває 23 заграничні місці, які користують ся дипломатичними привілеями, включно з правом уживання шифру, пошти, телеграфу і кур'єрів, і коли, що більше, торговельні представники і торговельні делегати краів, з якими Росія підписала вже угоди, приїжджають і відїжджають щодня з Росії."

"Ті, що вимують обі ріжного рода поясненя дотично не допущення Американців, повинні знати, що час поїздок до Росії за розсїдами або з цікавості вже минув, і що тепер випускаеть ся до Росії лише тих людей, які мають там бізнес до поалагодження."

"А того не можна сказати про Американців, правительство яких уперто запобігає всякій можливості привернення успішних бізнесових взаємин між Росією і Злученими Державами".

Слідує підпис Чічеріна.

Поворот Вандерліпа з Росії.

НЮ ЙОРК, 23. червня. — Вашингтон Д. Вандерліп, відомий американський концесіонер, вернув вчора до Злучених Держав зі своєї другої поїздки до Совітської Росії.

В розмові з представниками преси Вандерліп заявив, що між концесіями, які він дістав на Сибірі, є місяця, які надають ся знаменито на бази для воєнної флоты. Одно з них находить ся недалеко Владивостока, а друге на південній кішці півострова Камчаткі, звідки літають 24 годин лавби до Аляски.

Він казав також, що Америка не є добре інформована про положеня в Совітській Росії. "Гюз і Гувер" — казав Вандерліп — дістають свої інформації від бувших російських в'язнів, контрреволюціонерів і з антантської пропаганди. Тут дома ся сподівав ся нападів зі сторони державної пропаганди, Горожанської Федерації і Російсько-американської торговельної палати. Але ті тіла не посядають фактів, тоді як у мене правда є зброєю".

Величезний дефіцит в польському бюджеті.

Предложений на днях польському соймови у Варшаві бюджет на біжучий рік виказує недобір в сумі 80 мільярдів марок. На ділі одначе сей недобір буде більший, бо позиції приходів і розходів подаві в надто низькій висоті. І така забанкротована держава пускаеть ся на імперіалістичну політику на всі боки.

ЗІ ЗІЗДУ КОМУНІСТИЧНОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Зброєю Комінтерна — революцій.

РИГА, 23. червня. — Московська радіограма, під датою з седи, сповіщає, що вчора отворено в Москві зізд Третього Інтернаціоналу. Діпеша говорить:

"Зізд Інтернаціоналу отворено сьогодні. Його цілю є комунізм, його зброєю революція, а його силою пролетаріят Росії".

Богато делегатів зі Сходу.

РИГА, 24. червня. — Давнійша телеграма з Москви доносила, що на конгрес прибуло багато делегатів з краів Сходу і Далекого Сходу, між ними велике число жінок.

Троцький, промовляючи на конгресі комуністичного жіноцтва, звернув спеціальну увагу на "пробуджене пролетаріату Сходу". Троцький заявив, що революція в Росії вже довершена, на заході є вона в тоді, та що приходить черга на Схід.

Повитане Гейвуда на конгресі.

РИГА, 19. червня. — Вільям Д. Гейвуда, секретаря Промислових Робітників Світа, уряджено на конгресі Комуністичного Інтернаціоналу велику овацію. Про се доносить "Известия" з Москви.

Зібрані делегати повстали з місць і довго витали Гейвуда, коли його представлено зібраню. Гейвуд виголосив коротку промову, в якій зазначив, що як колись переслідувані Росіяни утікали до Америки, так нині американські робітники утікають до дійсно свободної Росії.

Совітсько-німецька мореплавська спілка.

БЕРЛІН, 20. червня. — "Фосіте Цайтунг" доносить, що при Гамбургсько-Американській Лінії зорганізовано окрему мореплавську спілку під назвою "Німецько-російська транспортна спілка" яка буде служити для успішніших торговельних взаємин між Совітською Росією і Німеччиною.

В управі нової спілки буде засідати двох урядових представників Совітської Росії, що будуть мати рівне право голозу з німецькими капіталістами. Головне бюро спілки буде в Гамбурзі.

Совітське правительство уловновижало Німецько-російську транспортну спілку перевозити товари до Росії з усіх портів і таким робом ся спілка буде фискальним агентом совітського правительства.

Сенатор Френс одержав дозвіл на відїзд до Сов. Росії.

БЕРЛІН, 24. червня. — Американський сенатор Френс одержав від совітського правительства дозвіл на відїзд до Совітської Росії.

(В послідних часах ходила чутка, що совітське правительство відказало ся дати Френсови дозвіл на відїзд до Совітської Росії іза ворожого відношеня американського правительства до Росії.)

Італійський комуніст в дорозі до Росії.

РИМ, 23. червня. — Провідник італійських комуністів і посол до парламенту Місіано, вїїхав з Риму до Совітської Росії. Так заявляють тут товариши Місіана.

З РАДЯНСЬКОЇ УКРАЇНИ.

На Україні надіють ся дуже доброго урожаю.

МОСКВА, 1. червня ("Роста", Відень). — З Києва доносили, що засівна площа на Україні є значно більша, ніж се було предвиджено в програмі. Сего року на Україні сподіють ся незвичайно доброго урожаю.

Відреставроване Київ.

МОСКВА, 12. мая (постою). — В останніх часах зроблено в Києві багато для піднесення міста, яке сильно було потерпіло у війні через послідні три роки. Водопроводи і електрична стація працюють майже нормально. Трамвайний рух постійно збільшуєть ся. Побудовано знамениті купелі.

Після одностороннього очищення міста Київ прибрав вигляд, якого не доводило ся бачити навіть в часах старого режиму. Київський революційний комітет приступив до відбудовання знищених Польками підчас ітх учей приватних і публичних будинків.

Технічне образование на Радянській Україні.

МОСКВА, 28. мая (постою). — На Радянській Україні є замітний значний зріст технічних і хліборобських шкіл.

Крім великого числа технічних і хліборобських курсів основано ряд технічних вищих хліборобських інститутів.

Під теперішню пору находить ся на Радянській Україні 54 технічні школи і 4 вищі хліборобські академії.

Українська Рада Праці і Обороны.

МОСКВА, 25. мая ("Роста"). — Недавно основана Українська Рада Праці і Оборони приготовила вже велику кількість товарів до вимини за хліборобські артикули. На її складах находить ся між иншим 4 мільйони аршинів сукна і 1.270 цистерн нафта.

Поворот полонених з Польщі.

КИЇВ, 12. мая (постою). — До Києва прибула нова партія наших полонених з польських таборів. Всі, полонені одті в нову американську одіж, яку радянська місія спеціально для них закупила. Для повитання полонених уладжуєть ся всюди віча і маніфестації.

Засів в Донбасі ривають ся засівам з 1916 р.

КИЇВ, 12. мая (постою). — Засівна площа в Донецькій губернії вносить 2.489.000 десятин. Загалом засіяно площу, яка є лише о 6% менша ніж була в 1916 р.

В деяких повітах засівна площа перевишає в значній мірі розміри засівної площі з 1916 р.

Заосмотрене селян в насінє було вповні вдоволююче.

Жидівські білогвардійські банди на Україні.

НЮ ЙОРК, 22. червня. — Кореспондент тутешньої часописи "Морнінг Джорнел" доносить:

БЕРЛІН, 20. червня. — На Україні появила ся нова банда білогвардійців під проводом отамана Мордолевича. Ся банда складаєть ся виключно з жидівських протибільшевівців.

Радянське правительство вислало проти них відділи червоної кавалерії.

З СОВІТЬСЬКОЇ РОСІІ.

Всеросійська конференція учителів.

МОСКВА, 1. червня ("Роста", Відень). — Народний Комісаріят Освіти скликав на день 25. червня всеросійську конференцію учителів, на якій будуть уложені статуты адміністрації вищих шкіл.

Президія Центральної Економічної Ради.

МОСКВА, 3. червня ("Роста", Відень). — До президії Центральної Економічної Ради зістали вибрані слідоуючі: Богданов, Сміґа, Сафронов, Руджукат, Шляпніков, Чубар, проф. Іпатієв, Долгов і Кубішев.

В Росії нема зовсім холери.

МОСКВА, 18. червня ("Роста"). — Загранична преса нарочно поширює вісти про повнєсть холери в Росії. Все се є брехнею. Народний комісар здоровля Семашко заявляє рішучо, що в протязі останнього року в Совітській Росії не було ні одного случаю холери. Випадки холери мали місце в 1920 р. в Східній Сибірі, але завдяки строгій карантинній пошесті здушено.

Фінляндський посол до Росії.

ГЕЛЬСІНґФОРС, 19. мая ("Роста"). — Часопис "Путь" в Гельсінфорсі доносить, що Гуго Вальманне зістав іменованый фінляндським послом до Совітської Росії.

Виріб обува в Петрограді.

ПЕТРОГРАД, 1. червня ("Роста", Відень). — Петроградські фабрики обува випродукували в місяці швітні 63.226 пар обува.

Продукція шкір.

ПЕТРОГРАД, 1. червня ("Роста", Відень). — В петроградських заводах виправлено в місяці швітні 40.000 шкір.

Технічне образование на Кубані.

РОСТОВ НАД ДОНОМ, 8. мая (постою). — Для підготовлення персоналу червоних техніків-інженерів основано протязом короткого часу 102 наукові інституції для професійно-технічного образования.

Щоби підвищити кваліфікацію робітників організуєть ся короткі курси при профсоюзях, фабриках і заводах.

Продукція нафти на Кубані.

РОСТОВ НАД ДОНОМ, 14. мая ("Роста", Відень). — За перші чотири місяці сего року видобуто на Кубані 800.000 пудів нафти.

Продукцію нафти на Кубані за цілий 1921 рік обчисляють на 3.000.000 пудів.

Польща відмовила ся визнати незалежність Литви.

ЛОНДОН, 7. червня (постою). — Дипломатичний співробітник робітничого органу "Дейли Гералд" доносить:

"Польсько-литовські переговори в Брюкселі не довели до жадного успіху, бо Польща відмовила ся визнати незалежність Литви. Треба надіти ся, що Польща буде робити зусилля насильно накинати своє армо Литви."

Однак Совітська Росія не дозволяє Польщі перевести свої війська. Правительство Совітської Росії стануло на становищі, що Литва мусить одсієгнути свою незалежність, Совітська Росія і Литва є звязані договором. Совітська Росія не позістане неутральною, коли б Польща, слухаючи намов Франції, відважила ся протягнути свої руки по литовські землі".

Привернено назад цензуру на листи в Польщі.

ВІДЕНЬ, 4. червня (постою). — З Варшави доносять, що рада польських міністрів ухвалила завести наново цензуру на листи, як се було в часі війни.

Петлюрівський "посол" Бачинський покинув Злучені Держави.

НЮ ЙОРК, 18. червня. — В минувший четвер відїхав з Нью Йорку до Європи петлюрівський "посол" Бачинський. Відїжджаючи, Бачинський мав заявити, що їде до Петлюри "за дальніми інформаціями", однак більши з його окруженя заявляють, що він вже до Злучених Держав не поверне, але удасть ся "на заслужений відпочинок по тяжкій праці" до Швайцарії, придбавши собі поважну суму грошій підчас дволітнього "урядованя" в Злучених Державях.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ.

В неділю, дня 3. липня, о год. 2.30 по полудни відбудуть ся місячні збори членів відділу Укр. Роб. Дому в Вінніпегу. Просить ся всіх товаришів прийти в час. Заряд.

ПОІДЕМО ВСІ ГЕТЬ ЗА МІСТО!

В НЕДІЛЮ, 10-го ЛИПНЯ, С. Р.

до всім відомого

ЛІСТЕР ПАРКУ

НА

ПІКНІК

ДІТТОЧОЇ ШКОЛИ У. Р. Д.

Програма дуже цікава. Завбавлять ся на свіжм воздуху так діти як і дорослі. — В буфеті, як звичайно, буде що випити і зісти.

На пікніку будуть зняті три фотографії: 1. Самих учеників і учеників Дітточої Школи У.Р.Д.; 2. Учеників і учеників Дітточої Школи У.Р.Д. з їхніми родичами; 3. Всіх учасників пікніку.

ІДЬТЕ-Ж ВСІ З НАМИ!

“UKRAINIAN LABOR NEWS”

Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n... cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”

часопис для робочого люду — виходить два рази на тиждень: В СЕРЕДУ І СУБОТУ. Видає Стіваршинене “Українських Робітничих Вістей”

UKRAINIAN LABOR NEWS

cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непомічених в газеті рукописів не звертається, збіраючи дописувачів визначити, що бажано зворотити свої рукописи на випадок її непомічених та надати поштову марку на її переклад.

ШУКАЮТЬ ВАРЯГА.

Українські контрреволюційні кльовни у Відні і на даліше заводять ся коло справи “збудована власної держави”. Після довгої “практичної” роботи коло цієї “будови”, вони зробили одне велике відкриття, яке отворило їм очі на те, що було причиною їхньої дотеперішньої невдачі. А відкриття се є таке: “Там де збереть ся дух Польська, є вже три гади, а там де збереть ся дух Українська, їх є двайцять три”.

Після сего відкриття, провідник “хліборобів-державників” без держави В. Липинський прийшов до “дуже льогічних та переконувачих аргументів”, що “українську державу може збудувати і оборонити від сусідів тільки дідинний гетьман-монарх”.

Так пише Е. Чекаленко у віденській “Воля” з 23. цвітня, називаючи Липинського “найліпшим знавцем гетьмансько-козацького періоду нашої історії...”

Для будована власної держави кінце треба “знавців”. На Україні їх було подостатком, але що більшість їх була українського походження, — а де да Українці, там двайцять три гади, — то і наслідок був той, що всі “знавці” опинились у Відні та в Тарнові, не збудували держави.

І от ці контрреволюційні кльовни рішили, що треба закликати Варяга, щобі “прийшов і княжив над нами”. Хоч і “дуже льогічні та переконувачі” були аргументи” Липинського, що “українську державу може збудувати дідинний гетьман-монарх”, то Чекаленко проте каже, що Липинського “льогіка” та “аргументи” не здали ся до нічого, бо “на Україні не було гетьманів гетьманського роду”, а тому:

“Український монарх не може бути ні Скоропадський, ні Петлюра, ні хтось инший свій, бо на йому ми, по своїй недіциплінованості, не обєднаємо ся, не помиримо ся, а знов тільки якийсь Варяг, як в старовину; якийсь чужоземний королевич, що матиме за собою піддержку якоїсь держави, прийде до своєю гвардією, привезе своїя, а де московських “фаховців” чи “спеців” і поведе політику понадклясову, — понадпартийну і зорганізує державу з неграмотних хліборобів...”

За сю “геніяльну льогіку” Чекаленка, “Воля” назвала його “нашим сучасним Гостомислом” (Гостомисл в старовину мав запросити на Україну Варягів “прийти княжити”). За гадку сего новомодного контрреволюційного Гостомисла, чи правильніше недомисла, “вхопились инші укр. контрреволюційні пустомисли та дурномисли, як Чижевський, Білокриниченко і инші, та зарепіли своїми перами, а один голос на шпальтах віденської “Воли” про конечну потребу запрошена Варяга, в особі якогось заграничного принца. Се не сміх, читачу, хоч з того можна тільки сміяти ся. Ось послухайте, що говорить дурномисл Білокриниченко в “Воля” з 4. червня, який годить ся, що Варяга треба закликати на Україну, але:

“Я кажу (!), що військо Варягові дасть сама Україна”.

Відак іде довге перечислене вимог сего пустомисла від “будучого” Варяга, між якими є слідуєчі: він “повинен навчитись української мови, і ще більше — закохатись в неї. Варяг згорі повинен ненавидіти два народи — московський і польський і уникати оточення себе представниками цих народів, щобі не підпасти під їх вплив. Разом з тим Варяг повинен бути прином, походити з царського роду, щобі в наших кандидатах на гетьманів, отаманів і диктаторів не могла зявитись думка: “чому він, а не я? чим він від мене краший?”

А тоді? Розстунсь море, бо тріска плыве!

Тоді... “можна з певністю сказати, що він (Варяг) матиме з казковою швидкістю і військо, і урядовців, так, що “милі сусіди” не встигнуть і опам’ятатись, як позбавлять ся всіх своїх нагробавних “придавань” і почнуть самі загравати з Україною, щобі часом їх власні грунти не підпали під її владу (і навіть без жалю автаноми); — що ж до рижних “антант”, то не нам доведеть ся плазувати перед ними, добиваючись якогось “визнання”, себто права цілувати міністерські пороги, а вони самі поклазуть до нас, як тепер, після так славетної брязкоті зброєю, самі набивають ся до совітської Московщини”.

Головну підвалиною Варяга на Україні, після “льогічних аргументів” укр. контрреволюційних недомислів має бути народна темнота. “Найстарший з кіншних працюючків на ниві українського відродження” недомисл Чекаленко отверто каже, що той “чужоземний” Варяг-королевич прийде і... “зорганізує державу з неграмотних хліборобів”.

За сю “ідею” Чекаленка вхопив ся пустомисл Чижевський, доказуючи, що робітник зовсім не придатний до “державного будівництва”, тому, що робітник більше грамотний, читає часописи, Карла Маркса, Енгельса, бере участь в своїх товариствах, маніфестує, страйкує і т. д.

Отже виходить, що з грамотним робітником держави не збудує, хочби ти привів до него Варяга найчорнійшої царської крови з дев’ятою короною на одній голові, і тому вся надія на “неграмотних хліборобів”.

Чим даліше в дїс, тим більше дров, каже пословиця. Чим більше укр. контрреволюція репетує, “будуючи власну державу”, тим більше заплутуєть ся у власних “аргументах”, показуючи тим самим своє дїйсне обличчя.

Скільки то було вже крику, що на Україні нема ні пролетаріату, ні буржуазії, а є лише сама демократія. Тепер показуєть ся зі слів самих недомислів, що на Україні є пролетаріат, тільки з ним держави не збудуєш, бо він грамотний і читає Маркса.

Ось еще докладно не винайдено, чи є на Україні буржуазія. Бо чорт його знає, до кого причислити отих, що шукають для України Варяга: чи до буржуазії, чи до монархістів? З їхніх “аргументів” видно, що вони монархісти чистісенької води, але слово “монархісти” еще більш не демократичне, ніж “буржуазія”. Та і монархістами їх страшно називати, бо вони кажуть, що се не вони хочуть монарха, а “неграмотні селяни”. Не вірите? Если не вірите мені, то повірте бодай “сучасному Густомислови” Чекаленкові, який у “Воля” з 23. цвіт-

ня каже, що “народ на Україні... інтуїтивно приходить до думки, що йому треба “тата”, “хазяїна”, “царя”, “хоч палиці, а надією короною”.

Даліше сей “Густомисл” оповідає, як селяни підчас наступу Петлюри з Пласудським “жалували, що Петлюра не оголошує себе царем, за яким, як вони казали, вже занудив ся народ”.

Так на шпальтах віденської “Воли” укр. контрреволюційна зряг розпадаєть ся за “українським народом”, шукаючи йому царя, бо, мовляв, він вже за ним “занудив ся”.

Розписуючись про “бажане укр. народа” мати царя або гетьмана, якогось чужоземного королевича або царевича, щобі “прийшов і княжив над нами”, Білокриниченко з шкїри лізе, вихвалюючи податливість і вірність українського народа чужому Варягові. Білокриниченко, на перекір Чекаленкові (бо відомо вже, що де два Українці, там дають три гади), доказує, що Варягові зовсім не треба вести своєю війська на Україну:

“Се є річ цілком зайва: коли народ український не має дїципліни внутрішньої, він надзвичайно гарно піддаєть ся зовнішній дїциплїні: найбільш дїциплїновані жовїтери бувших армій російської і австрійської, як кажуть військові фаховці, були Українці; найбільш ретельні і служинні урядовці в державних установах бувшої російської імперії були теж Українці”.

Гей, чужоземний царевичу! Де ти? Обізви ся! Чи ти зглюш, що не чуєш, яке шасте чекає тебе на Україні? Чи ти може ще й досі вірши тому, що “ми” колись говорили і писали, що найпершим збунтували ся в Петрограді проти царя “наші” українські війська, між якими особливо величали “ми”, пустомисли, Волдинський полк? Чи ти може ще й досі вірши тому, що “ми”, недомисли, говорили колись і писали, що найважливішу роль в російській революції відіграла українська інтелігенція? Не вір сему! Говорили ся і писали ся, бо тоді було се в моді...

Ах, царевичу! Прийди тільки та поглянь на нашу “лані широкополі і Дніпро і кручі...” А народ! “Стружкий, високий, гарний з себе на стїлї, що “колись вся петербурзька гвардія майже на 90 відсотків складала ся з Українців...”

Хто бунтував ся в Петрограді проти царя? Москалі, царевичу, бігме, що Москалі. — Гвардія була зложена з Українців, але бунтувались Москалі. Се вже, бачиш, таке чортове насїне оті Москалі, що воно заляло і між українську гвардію і там збунтувалось, а вину завалило на “нас”.

А яка ось у “нас” бюрократія... чи то пак інтелігенція... то в Москалі бюрократія така, кажемо тебе, чужоземний царевичу, бюрок... інтелігенція, “що майже все, що мав Петербург найкращого в шерегах висшої бюрократії і інтелігенції взагалі, ділилось, або походить з України...” Прийди лише, царевичу, і “зкоординуй” її, оту прибудує тепер у Відні на гиялях інтелігенція, а для візду на Україну війська тобі не треба, його дасть тобі Україна.

Так ріжними голосами заводять обанкротивша ся умова укр. контрреволюція у Відні, яка, щобі тільки допасти ся до державного жолоба, рада-б повернути Україну до часів Гостомислів, Руриків, рада-б вирвати з рук робітника книжку, не допустити грамотности до селянства, і на його темноті, на його нужді збудувати собі розкішне жите. Але даремні є мрії сих банкротів. Колеса історії крутять ся вперед, а не назад, і кожний, хто не тільки схоче їх повернути назад, але лише спинити — буде ними роздавлений. Волинськ.

Хто бунтував ся в Петрограді проти царя? Москалі, царевичу, бігме, що Москалі. — Гвардія була зложена з Українців, але бунтувались Москалі. Се вже, бачиш, таке чортове насїне оті Москалі, що воно заляло і між українську гвардію і там збунтувалось, а вину завалило на “нас”.

А яка ось у “нас” бюрократія... чи то пак інтелігенція... то в Москалі бюрократія така, кажемо тебе, чужоземний царевичу, бюрок... інтелігенція, “що майже все, що мав Петербург найкращого в шерегах висшої бюрократії і інтелігенції взагалі, ділилось, або походить з України...” Прийди лише, царевичу, і “зкоординуй” її, оту прибудує тепер у Відні на гиялях інтелігенція, а для візду на Україну війська тобі не треба, його дасть тобі Україна.

Так ріжними голосами заводять обанкротивша ся умова укр. контрреволюція у Відні, яка, щобі тільки допасти ся до державного жолоба, рада-б повернути Україну до часів Гостомислів, Руриків, рада-б вирвати з рук робітника книжку, не допустити грамотности до селянства, і на його темноті, на його нужді збудувати собі розкішне жите. Але даремні є мрії сих банкротів. Колеса історії крутять ся вперед, а не назад, і кожний, хто не тільки схоче їх повернути назад, але лише спинити — буде ними роздавлений. Волинськ.

НОТА УКРАЇНСЬКОГО РАДЯНСЬКОГО ПРАВИТЕЛЬСТВА ДО ФРАНЦІЇ.

Українське радянське правительство вислало до французького правительства ноту, в котрій протестує проти спроб Франції знова роздуть огонь горожанської війни на Україні. В сій ноті між иншим говорять ся:

Після достовірних відомостей, що находить ся в розпорядимости українського правительства, французьке правительство взяло під своє покровительство війська Петлюри, інтерновані в Польщі, і на підставі угоди з представниками так званою “українського народного правительства”, має намір ужити при першій можливості петлюрівські відділи для нової боротьби з українськими робітниками і селянами.

Для сїх цілі французьке правительство ужило весь свій вплив в Європі і переконало правительства Австрії, Угорщини і Німеччини передати в розпорядимости українських контрреволюційних організацій гроші, вложені в банках сих країв українським правительством.

Таким робом французьке правительство стараєть ся дістати пів мільярда марок з німецьких банків. Сі гроші належать до українського народа, а французьке правительство хоче ужити їх для закупки зброї петлюрівським бандам, котрі будуть палити українські міста і села, рабувати і убивати мирне населення.

Українське правительство вказує французькому правительству, що українські гроші, находячі ся в ріжних заграничних банках, будучи власністю української держави, належать до українського народа і його законного правительства, т. є. до теперішнього українського правительства, признаного в цілій ряді міжнародних договорів, наприклад з польською республікою.

Наслідком сего ніхто не має права, включаючи і французьке правительство, розпоряджатись ся після свого бажання грошми, що належать до українських робітників і селян. Видча банками сих грошей, без дозволу українського правительства, являеть ся порушенням довір’я-надужиттям власті.

Українське правительство, котре завжди стреміло до повернення зносин між Україною і иншими країнами, зокрема з Францією, уважає, що політика Франції в данім случаю являєть ся шкідливою як для українського, так і для французького народа. Тому українське правительство надієть ся, що французький нарід, а особливо французька робітничка класа, не позволять своєму правительству знова почати горожанську війну на Україні, для того, щобі знищити і здушити Українську Радянську Республіку.

Нота підписана: Предсїдагель Ради Народних Комісарів Комісар Заграничних Справ Української Радянської Республіки Раковський.

ТОВАРИШІ! УКРАЇНСЬКІЯ РОБІТНИЧІЯ ДІМ В ВІННІПЕГУ ПОТРЕБУЄ ВАШОЇ ПОМОЧІ!

ЖЕРТВУЙТЕ НА СПЛАТУ ДОВГУ УКР. РОБ. ДОМУ.

Жертви просить ся посылати на адресу: UKRAINIAN LABOR TEMPLE Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

СОНЦЕ ГРЯДУЧОГО.

Спис партій і професіональних організацій, запрошених на Третій Конгрес Комуністичного Інтернаціоналу, наповняє наші серця гордістю за досягнені в такій короткий час результати. Виконком Комінтерна уважає потрібним єще замїтити, що спис сей дуже приблизний і неповний, але і перечислені тих організацій, котрі подані в нїм, достаточне для того, щобі викликати вражїне і на приятелів, і на ворогів робітничої справи. Окажуєть ся, що в більшості країв вже є комуністичні партії. В декотрих краях, як наприклад в Росїї, Чехословаччині, Болгарії, Сербії, по части у Франції, вони являють ся по числі зорганізованих в них членів найсильнішим зїх політичним партій, взятим зокрема. За послїдній рік комуністичні партії утворились у Франції, Англії, Італії, Еспанії, Швейцарії, Чехословаччині і т. д. В инших краях, як наприклад в Німеччині, вони сильно зросли і щодо числа і щодо впливу. В третій, як в Швеції і Норвегії, вони очистились від хитляючих ся елементів і, тимчасово втративши на числі, виграли в зеднанні і свідомості. В инших краях — комуністичні партії тільки формують ся, існують в зародку, в ролі окремих комуністичних груп, але мають перед собою блискучі перспективи в розумінні дальшого зросту, як в Японії, Китаю, в ряді американських країв і т. п. Нарешті, подекуди партії не називають себе єще комуністами, але вповні стоять на комуністичній платформі (між иншим, навіть французька партія, за послїдній час показавша себе достойним членом Комуністичного Інтернаціоналу, також по старій памяті носить назву соціалістичної).

Що кидаеть ся в очі при перегляді спису, так се перечислені далеких екзотичних країв, працюючі маси котрих будуть представлені на зїзд Комуністичного Інтернаціоналу. Вперше таємничий Схід і угнетені, так звані “кольорові”, народи втягають ся в сферу активної історичної діяльності в боротьбі за всевітнє освободжене працюючих з під ярем світового капіталу. Японія, Азербайджан, Вірменія, Персія, Куба, Мексико, Ява, Полуднева Африка, Центральна Америка, Туреччина, Хіва, Бухара, Індія, Китай, Корея переходять перед нашими очима і показують, що зоря грядучого освободженя осїнула своїм передрозвітним мерехотїнем жовтих, червоних, бранутих і чорних людей, пробуджуючи до нового жита і до боротьби мільйони маси Монголії, Індусії, Негрії, Малайїї і т. д. Тільки гололи буржуазії з 2-го і 2½-го “Інтернаціоналів” можуть з прїзристом здвигати племиа на вид сїх глибоких резерв людства, до сего часу спавших глибоким сном і пробуджених тепер громом клясочної боротьби, яка ведеть ся в капіталістичних державах. Ми-ж знаємо, що без активної участі широких мас угнетених імперіалізм націй рїд людський не освободить ся від капіталістичної експлуатації.

По примірному підрахованню сїд, згрупованих перечислених в списі партіями, до Комуністичного Інтернаціоналу вже належить 2,900,000 політично зорганізованих перелючих робітників і селян і о-коло 4,000,000 професіонально зорганізованих робітників. А если ми прилучимо сюди спис симпатизуючих організацій, запрошених на зїзд Комінтерна в ролі гостей і начисляючих єще о-коло сто тисяч політично зорганізованих і поперх два мільйони професіонально зорганізованих робітників, то ми отримаємо десяти-мільйонову армію свідомого пролетарського авангарду, готового при відлїдних умовах вступити в бій зі світом гнєту і експлуатації.

Розумїєть ся, се — меншість працюючих, живючих і страждуючих на землі. Але се передовий їх відділ, се руководяча

група, се сїль пролетарської землі. Не так важко, кїдько Комінтерн начисляє сторонників вже сьогодні, не так важко, кїдько він буде мати їх завтра (а зрїст його за 3 роки показує, що в скорій будучині він стане єще більше грядучою силою), а далеко важнїше питанє, яка сфера впливу сего авангарду, які глибокі маси він може, при сприятливих умовах, сколихнути і повести за собою. А для всякого ясно, що на цілім світі є одинока сила, дїйсно оборонююча інтереси працюючих мас, не втративши їх довірї і спосібна увінчати їх стихійний протест в рїшаючу хвилю: се комуністичні партії і обєднуючий їх Комуністичний Інтернаціонал.

Вже тепер він являєть ся величезною силою. Нехай амстердамське професіональне обєднанє, стояче за спиною II. Інтернаціоналу, чванить ся поперх двайцятма мільйонами сторонників, обєднаних в належачих до него професіональних союзів. Всї знають (і лїдери Амстердаму знають єще лїпше за нас), що ся грізна сила числить ся лише на папері, що нічого обєданого однодумкою і волею, маючого одредїлену програму і тактику, за амстердамським обєднанєм і II. Інтернаціоналом нема. Се мільйонна армія Ксеркса, котра спасувала перед трома сотками Спартанців, се безхребетна збиранина, безсилна на добро і спосібна лише до якогось часу служити заслоною для прикритя буржуазних зделок. Десяті мільйонів, стоячих за Комуністичним Інтернаціоналом, ваяжуть на вазі історії в сто, в тисячу раз більше, чим майже не три десятки мільйонів, на папері нарахованих за Амстердамом і Лондоном.

З Комуністичним Інтернаціоналом рух працюючих мас стає дїйсно всевітнім, охоплюючим всі части світа і піднімаючим всі народи і раси. Імператор Карл V. гордо заявляв, що сонце ніколи не заходить в його володїнях, простягаючих ся на Старий і Новий Світ. З о много більшим правом се може сказати про себе III. Інтернаціонал, котрий і в Європі, і в Азії, і в Америці, і Африці, і в Австралії, всюди, де живуть, страждують і борять ся робітники, має своїх сторонників, готових на смерть і на подвиги во ім’я освободженя трудового людства.

А однак се тільки перші кроки. Комуністичний Інтернаціонал існує тільки три роки. При тим він має проти себе не тільки всевітну буржуазію, яка має до своєї розпорядимости небувалі в історії средства матеріального і ідейного поневоленя мас, але і “соціалїстів”-угодовців, які держат єще під своїм впливом широкі верстви робітників і використовують свій вплив не для боротьби з буржуазією, а для боротьби з революційним пролетаріатом. І все-ж таки III. Інтернаціонал може похвалити ся успіхами, подібних котрим історія не знає за такой короткий час. I

тепер ясно для приятелів і неприятелів, що если якийсь силі прийдесть ся змінити вигляд земної кулі, то тільки Комуністичному Інтернаціоналу. Про него можна з особливою силою повторити слова Гарібальдового про I. Інтернаціонал: “Інтернаціонал, се — сонце грядучого”.

Ю. Стеклов.

ДО КОГО НАЛЕЖИТЬ ЗЕМЛЯ НА УКРАЇНІ.

Право на панську власність.

Колї розглянемо по губерніях України, яка земельна площа була під панськими економіями, то побачимо, що 10 мільйонів десятин належало на всій Україні панам, графам, баронам та иншим павукам, які самі землю не обробляли, більше бжували по заграниччю, пили, їли, веселили ся і які, говорючи словами євангелїя, “мало пеклись о завтрашнем днє”. Разом з ними 10 мільйонами десятин найліпшої землі, лежала селянська надїльна земля, яку українське селянство відібрало після скасованя панщини в році 1861. Говорючи про те, що надїльна земля була гіршою землею, розпорозшоною шатками по ріжних місцях, се значило би повторювати відомі рїчи. Але ся площа надїльної селянської землі рївняла ся майже 20 мільйонам десятин! Таким чином виходило, що які небуд 60 тисяч власників-панів володіли майже третюю частиною всієї земельної площї на Україні. І власність тих пнів небесних, “що не сїють, не жнуть”, а лише поживають, повинна бути знищена раз на завжди. Панська земля закрїпляєть ся новим земельним законом за селянами. Всї власники маєтків, всі арендарі, які обробляли землю чужими руками, повинні ся найшвидше вибрати ся з села.

Колї придїлїти таким чином панську землю до селянських надїлів, то кожде селянське господарство в одні десятина раз на завжди. Розумїєть ся, що сей передїл землі не всюди буде рівним: в Катеринославщині, Херсонщині, Таврії, де богато панської землі, селянське господарство збільшить ся майже двїчі; в Київщині, Чернігівщині, Харківщині селянське господарство виграє далеко меншу долю, беручи на увагу і меншу кількість панської землі і потребу в плянцїях цукрових заводів.

Монастирський, церковний та инші землі — селянам.

Але на Україні окрім 20 мільйонів селянської і 10 мільйонів панської лічить ся до 6 мільйонів землі в приватному володїню ріжних дрібних панків, монастирів і церков. Ся земля також обробляла ся виключно селянами. Люди, які мали право власности на сю землю, користували ся дешевому працю наймита та малоземельної голоти. Отже ся земля передаєть ся також в розпорядженє працюючим на ній. Коротко говорючи, радянська влада на підставі нового земельного закону передає українському селянству по 9 губерній України коло 16 мільйонів десятин.

Вона знищує назавжди право володїти землею тих, хто не працює на ній, і навпаки, визнає право користуваня нею тільки за працюючим селянством і в першу чергу за безземельною і малоземельною селянською біднотою. Нехай же відважить ся тепер хто-небудь сказати, що радянська влада не є влада селян і особливо бідних незможних селян. Передаєть 16 мільйонів десятин землі селянству по всій Україні, вирвати грунт з під нїг панщини, розпорозити її як клясову силу, придушити її голову селянським обєднанєм, се могла зробити тільки мужичья влада, влада зв’язана з українським селяном, невмираюча радянська влада.

(З брошури Мануїльського п. н. “Шо дє новий земельний закон селянству?”)

НОВІСТЬ!!

Вже напечатаний найновїший портрет предсїдателя Народних Комісарів Совїтської Росії

НИКОЛАЯ ЛЕНІНА

Портрет напечатаний на гарнім папері величини 25 цалів довгий, 21 цалів широкій. Цна одного портрета 50 центів.

Хата кожного свідомого робітника повинна бути прикрашена портретом провідника революційного робітничого руху цілого світа. Кожда читальня і робітничє товариство повинні мати сей портрет в себе на стїні.

Замовляйте скоро, бо наклад не великий.

Ukrainian Labor News cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

Евген Гушайло.

ФІКЦІЯ НАЦІЇ І НАЦІОНАЛЬНОЇ НЕЗАВИСІМОСТІ.

(Продовжене.)

Такими завойовниками, — рабівничими громадами, — були: Вавилон, Тира, Картагіна, Атеми, Спарта, Рим і др. Ті назви міст ривають ся назви розбішаків, що завойовували безглядно всіх і вся без огляду на кривне походжене, без огляду на мову і т. д. Були римським, атенським, картагінським і т. д. горожанином не значило належати до якоїсь нації а значило належати до спільки рабівників, що поневолювали всіх поза межами своїх громад, поневолювали на те, щоби самим жити без праці коштом завойованих. Нації не існують а існують громади інтересів завойованих або пануючих. Так було в найдавнішій старовині, так було в Вавилові, Сирії, Єгипті, Греції і точно так само було в італії в Римі, коли вже Рим завойовував всі старинні міста і держави навкруг Середземного моря. Рим робив з ними те саме, що вони зробили з другими до того часу; був їх паном, рабував їх, брав данину, невідлякливо, словом жив їх коштом.

НАЦІЯ яко викладник словесних інтересів якогось одноцілісного громадянства, або яко викладник господарських інтересів одного громадянства з одною і тою самою мовою, одного і того самого походження, не існувала. Навіть сам Рим не представляв собою інтересів якоїсь нації, а лише був громадою людей найріжнороднішого походження зложеною з панів і невідлякливо. І латинська мова не була мовою одного одноцілісного народу, а лише була мовою панів, що навіть не знали про те, щоби виводити свій рід від племена, від якого первісно походила та мова. Латинська мова була мовою пануючих інтересів в господарстві без огляду на їх походжене. Те саме треба сказати про сі мови в старині і те саме з малими відміннями треба сказати про теперішні мови а тим більше тоді, коли говорити ся про незалежність.

Сей стан не дуже міняєт ся в середніх віках. Коли упали старинні держави силою здеморалізованія невольничого господарюва, силою ненависти власних горожан до своєї рабівничої держави, утечі від неї та запрошуванем чужих свобідніших племен ратувати їх від їх власної держави, що буржуазна історія називає мандарівкою народів, коли другі доси мандруючі племена осунули свої держави на руїнах старинних, тоді далися пануючі поодинокі ватажки, розбішакі, ривари, — як їх зовуть ченці буржуазні історикі, — тоді є дальше невідлякливо, панщина, данина, — ватажки-ривари воюють між собою доти, доки одному якомусь ватажкові не впаде ся завойувати других ватажків разом з їхніми підданцями і сотворити таким чином одну велику державу. Перегляньмо історію всіх держав Європи і Азії від упадку римської держави аж до французької революції, то побачимо картину самих воєн ватажків, панів інтересів, поміж собою, — побачимо з одного боку шляхту, що жереть ся поміж собою ніби вовки за дробичу, а з другого боку побачимо масу закріпощених, позбавлених всякого права людей, але не побачимо нації, того одноцілісного комплексу людей з однаковими словесними, культурними і господарськими інтересами, як те собі вимальовують деякі національні ідеологі.

Тут знов-головний розбішак називає себе королем, чи цсарем, а підчинені йому другі розбішакі називають ся князьми, графами, гетьманами, баронами, боярами, лордами і т. д. Се є назви різновидні з розбішаківими. Розбішакі розкошують коштом населенія поневоленого панщиною, без огляду на те, якого національного походження є панщицзяні. Національне походжене грає роллю в дуже малому значінні між самими розбішаківими, і то не в розумінні нації сформуваному вище, а лише в розумінні кровного посвяченія панів опришків поміж собою а з тим в більшій мірі ще в розумінні родинних господарських інтересів панів свояків.

Хто не хоче або не може, чи не вміє бачити сего в історії чужих краєв, той нехай загляне в українську історію, та нехай пригляне ся завоєвникам Руриківичам, як вони завойовують славянські племена вздовж Дніпра, Дністра та Буга, як вони падають оселі та до того ще святими стають (Ольга), як вони обдирають населеня, як вони самі між собою воюють (синя Володимир, Романовичі і т. д.), нехай пригляне ся і скаже, чи тут грає роллю нація, чи лише господарські інтереси завойовників панів князів, королів, бояр і т. д. Нарід яко нація тут ні при чому. Пани князі ділять країну на особні домини, на особні ділячки посідості, і ділять нарід між собою так, як ділять ся худобу тоді, коли донька або син женить ся в иншу родину.

Національних інтересів тут немає, а є лише інтереси пануючих родин. Так дієт ся на Україні, так в Росії, так в Польщі, Німеччині, Франції, Румунії, Італії і т. д. на цілій землі. Ані на волонь віданню, хіба що віданню у способі визиску працюючих мас.

Коліж повстає нація? Щоби відповісти на те питане, треба вперед відповісти на те, що є нація.

Нація має три викладники, яких часто не годен відділити одного від другого. Часом вони розходять ся а часом сплітають ся зі собою в одно. А головню господарські інтереси доводять до того, що ті три викладники вимішують ся зі собою.

Перший викладник: мова, — словесна тожсамість.

Другий викладник: культура.

Третій викладник: господарські інтереси певного суспільства, що вживає той самої мови.

Тою самою мовою може говорити якась аєліке суспільство а може бути в ньому дві і біль-

ше культур, і господарські інтереси в тому самому суспільстві з одною і тою мовою можуть бути різні.

Богато народів сходу говорять ріжними мовами а мають ту саму культуру. Навіть в Європі Серби від Болгар в культурі майже не ріжняться ся. Те саме треба сказати про богато монгольських народів на півночі Європи і в Азії.

Знов на оборот суспільства з одною мовою мають ріжні культури. Найкультурніша Німеччина з одною мовою має ріжні культури. Англія і Америка і Англія Англія ріжняться ся в культурі. Французи в Франції і Французи кола і в Монреалі в Канаді мають ріжні культури. Культура панів і культура мужиків в Росії і на Україні та в Польщі є зовсім ріжніа. Культура панів і культура пролетаріату в містах з одною мовою є також ріжніа.

Про господарські інтереси нема вже що й говорити. Бо що в тому самому суспільстві з одною мовою є ріжні господарські інтереси, то чей не треба сего доказувати. Найкрасше те видно на класовій боротьбі в одному і тому самому народі а ще красше на Італійцях Швайцарії і Італії, на Німцях Німеччини і Німцях Швайцарії, на Англіяцях Америки і Англіяцях Англії і т. д.

Колі возьмемо націю в розумінню словесної тожсамості, то нації існували від тоді, від коли були племена. Але словесний викладник не є підставою життя народів, бо коли би так було, то брат не вбивав-би брата, син не сварив-би ся з батьком, сестра з братом, товариш з товаришом, робітник з панамі, а жили би в найкращій згоді, бо вони говорять одною мовою. І через те нація яко словесна тожсамість не існувала предовгі часи. Лише господарство є підставою життя, лише воно риває про людську долю, через те господарський викладник, а з ним і культура, — бо культура є дуже зависимю від господарського ступня розвитку, — становлять про націю.

Довгий час існує лише спільна мова, але не яко культурний лучник, бо пани і так говорять чужою мовою, бо своя то проста, а поневолені позбавлені господарських засобів продукції не мають спромоги ані часу поза роботою на панів думати про культуру, — а існує спільна мова яко господарське средство взаємного порозуміння себе в праці або у визиску.

Нація яко яєсь зорганізоване ядро починає виривати при кінці середніх віків, але не яко критерій якоїсь рівності в одному суспільстві, а лише яко критерій спільності господарських інтересів фєвдальних панів (фєвдум—добродійство, — наділене добром риваря ще більшим від нього паном, — даруюче великої посідості великим паном меншому панові); — яко критерій спільності інтересів панів, що були зі собою дальше або ближше посвячені або подружені. Тому то пани так дуже пильнували колись племенних а відтак штучно заведених знаків — так званих гербів, бо вони становили спільку інтересів в-господарстві, бо вони були організаторами господарства і вони становили націю.

При кінці середовищних часів починає сильніше зростати техніка, видосконалюють ся комунікаційні средства, видосконалюють ся морські шляхи до східних і західних Індій, винаходять порох, починають ся друкярська штука, починають ся сильніша духова і матеріяльна комунікація, починаєт ся те, що видосконалює суспільні взаємини, що сильніше лучить членів суспільства на певній території. Зі зростом комунікації і техніки зростає індустриєне господарство а з ним літанє ривку збуту. Аж тоді властители продукційних засобів в індустрії поглині фєвдальних панів викладають клич: "Свій!" бо тут починаєт ся гроза для господарських інтересів збуту, тут починаєт ся боротьба на ривку покупки сирівців, на ривку готових індустриєних продуктів а ривночасно стремлєніе поширити земельну власність новонаполджених панів.

До того часу не було такої конкуренції, бо господарство фєвдальних панів було більше обернене в сторону продукції для домашнього консуму. Поза межі своїх держав не вивозили майже нічого, бо навіть не було чим вивозити, а протиню ізза кордонів привозили люксові товари, і то головню зі сходу. Навіть хрестоносні війни в більшостві не служили релігійним потребам а рабункою, були виправами по предметі люксу. Через те не було конкуренції ривку. Фєвдальні пани — лише поширювали земельну власність, бо ширше люксове жите вимагало більше доходів зі землі і з панщицзяної праці. А що не було конкуренції збуту а лише конкуренція грабків, то не треба було ніякого помічного ліку в грабків кримі меча. Тут клич: свій! не має місця. Тут має місце клич: мій!

Аж на ступневі розвитку індустриєного господарства так кривак як і мануфактурний чи фабричний робітник представляє вартість яко консумент, і властители індустриєних продукційних засобів не може байдуке глядати на те, чи продукти консумує робітник. — Підпирай свою індустрію, підпирай своїх кушців, не купуй у чужинців, — от клич, які кидать ся між визискуваними маси. — Аж на тому ступневі робочу масу відносять ся до позірної вартості нації, але не яко ривновартної верстви з панамі а яко наймигтів для оборони господарських інтересів паньської класи.

(Дальше буде.)

ЗАМОВЛЯЙТЕ НОВУ БРОШУРУ, що тільки вийшла з друку під назвою:

ЯК ГАЛИЧАН ВТЯГНУЛИ В КОНТРРЕВОЛЮЦІЮ

Ціна 10 центів.

Замовленя посилайте на адресу: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Fritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.

ВРОГИ СОЦІАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В АНГЛІЇ.

Капіталісти і робітничі класи в Англії знаходять ся в отвертій боротьбі одна проти другої, як дві ворожі армії. Обидві класи різко розділяють ся: класова ріжниця виявлена так ясно, що в ніяким случаю не можна сумніватись в тім, хто — капіталіст а хто — робітник. Обидві класи прекрасно зорганізовані. Капіталісти об'єднані в своїх Торговельних Палатах в Союзх Підприємців і Промисловців. Робітників зорганізовані в своїх могутих Професіональних Союзх (Trade Unions), або в Індустриєльних Союзх (Industrial Unions), як от: в Федеративній Гринівх Великобританії, в Національній Союзі Зелєничників, в Конфедерації Робітників Зелєного і Сталевого Промислу, в Об'єднаній Товаристві Механіків і в Федеративній Транспортних Робітників.

Хотія багато їх лишило ся поза професійними союзами, але зорганізовані робітники грають риваючу роллю у всіх житевних і найпекучіших питаннях, тримаючи у своїх руках всі головніша галузи промислу. Іншими словами, промисла краю мігби обійтись без робітників, не входячих в професійні організації, тоді як без зорганізованих в професійні союзи робітників він не міг би існувати.

Крім сих двох основних класів, ми находимо в Англії недиференційовану масу представників окремих професій, літератур, комівояжерів, дрібних буржуїв, з яких складаєт ся приціпка капіталістичного ладу. — Ся маса — реакційна, продажна, вона лише одною ступню вище пролетаріату, і то завдяки тільки брєхні і обману. Вона постачає людський матеріял білогвардійським організаціям, союзам буржуазії і т. д.

В розпорядимости британських капіталістів — сильна прєса, дійшовша до величезного розвитку. Капіталістичні газети в Англії не подібні на ніякі інші газети в світі. Вони — одинокі в своїм роді, і вплив їх на маси безграничний. Два рази на день, рано і вечером, мільони примірників сих газет розповсюдують ся серед робітників; читанє їх дає відповідну окраску поглядом робітників на жите, в значній мірі опредєляє їх політичні погляди, дає напрям їх способови думанія, вивоує їх ум для рабської покірности до існуючого ладу або для признання того ладу, котрий пожадатіи керіводителям сих капіталістичних органів. Недавню, на мітінгу в Лондоні, Роберт Вияїамє сказав: "Дайте мені владу над Фліт Стрітом (центр британської прєси) і через два тижні у нас буде революція". Вияїамє був правий. Так великий вплив, наприклад, "Дейли Мейл", "Дейли Монитор", "Дейли Нюс", "Дейли Скеч", "Дейли Кронка" і інших капіталістичних газет, що єсли бї контролю над ними перейшла хотія би на два тижні до комуністів, в Англії без сумніву вибухла-б революція. Капіталісти розуміють се і користують ся своєю силою; ось чому в Англії тільки одна щодєнна газета, "Дейли Геральд", яка уважає себе органом робітничого руху, і з той-ж самої причини так мало робітничих тижневих журналів.

Британська капіталістична класи і її інтереси обороняють ся многочислєними релігійними і напів-релігійними організаціямі — починаючи від державної церкви і кінчаючи релігійним Весліяньским Брацтвом (Wesleyan Brotherhood). Релігія, сама по собі, не інтерєсує робітничі маси, але до многих з тих організацій входять тисячі членів, на котрих робить ся певний вплив, утворюєт ся певний соціальний оередок, за посередництвом кружків, клубів, гімназій, припомочи гри, розривок, концертів і т. д.

Всіми сими способами англійський капіталізм підчиняє собі народні маси. Але крім того в Англії є також в величезній числі свої меншєвники і соціал-зрадники і псевдо-проводники робітничої класи. Сі люди не настільки добре образовані, як їх європейські побратими на континєнті, — так, наприклад, істнє незрівнана ріжниця між Артуром Гендерсоном і Емілем Вандєрвєлом. Перший — жалкий, ограниченний і скорше пуританський настроєний чоловік, з досить скромними здібностями, тоді як другий — ученіи, літерат, блискучий лінгвіст і визначний мислитель. І вєстєки, не рахуючи Рамсея Мекдоналда і Філіппа Сноудєна, — сїх ширших меншєвників по своїй суті, — Артур Гендерсон є лідєром всіх тих псевдо-проводників. Гендерсон представляє собою тип, бо британські робітничі лідєри представляють собою зовсім окремий тип. В більшостві случаев се люди, не маючи понятія про соціалізм; вони майже нічого не знають з історії робітничого руху і терплять на всі "островні" перєсудя і на ту тяжкість думки, котра своєрідна масі їх родичів. Карєра робітничих проводників в Англії починаєт ся звичайно в місцевих відділах професієних союзів, опєсія вони проходять в окривжі ради сїх союзів і нарешті входять у виконавчі комітєти союзів. Сей шлях дає їм можливість набуті і розвинути собі спосібність свобідно і гладко викладати свої думки, присутність ума — звичайно, зрєштою, дуже поверховую — і деяку частину хитрости.

На иншій місци нам вже прийшлося вказати, що на сїх робітничих проводниках полягає перша лінія оборони британського капіталізму. Але що дивніше всего у робітничих лідєрів так се те, що вони не "лідєри", т. є. вони нікого за собою не ведуть. Вони самі себе називають "лідєрами", т. є. "проводниками". Отверто або посередню так говорять про себе, наприклад, високоповажаний Джон Томас або високоповажаний Артур Гендерсон. На дліж-ж вони нікого не ведуть. Вони лише задержують; вони ставлять перепони; вони тигнуть назад. Капіталістична класи ними користують ся для того, щоби спинити всякий прогрєсивний рух зі сторони робітників.

Як тільки появляєт ся чутка про недовольство на фабриці, заводі, в шахтах, або виникає небезпєка страйку, сїх лідєрів негайно послають в небезпєчну зону, де вони повинні використати силу переконання, дипломатію і хитрість свого ума для того, щоби забезпєчити на дальше гладкий хід праці промислового механізму.

Правительство витратило багато тисяч фунтів штерлінгів на проводників робітників підчас війни і тратить на них тисячі і сейчас. На зїздах професієних союзів і на головних конференціях робітничих представників, в той час, як ривки Франції і Фляманції просякли кровю британських робітників, і коли кожний день єше нові тисячі посилались на смерть, кожний, хто був скільки небузд знакомий з робітничим рухом, міг виділити сїх лідєрів і вказати, які платні посади і в яких правительствєних комітєтах і комітєтах вони занимали. Сї правительствєні комітєти виростали тоді, як гриби після дощу, і можна було-б приблизно опредєлити розмір грошевих сум, котрі вони отримували, як винагородженє за піддержку дикої воєнної політики капіталістичної класи Вєдикобританії. Сї лідєри торгують своїм впливом на маси, продаючи його пануючій класі за своє соціальне положєне, за почєсти, за гроші. В сїм відношенню вони похожі на вождів плебєа старинною Риму, котрі нераз продавали плебєів патриціям. Капіталістична прєса відомо підносить сїх робітничих лідєрів; вона вихвалює їх ум, здержаний змісл і здоровий патріотизм. Капіталісти запрошують їх на всякі почєсти і обідї. Колі по думці капіталістів вони стають в достаточній мірі не-

шкідливими і обернулись вже в послушне оруде, тоді їм дають титул "високоповажаний" (right honorable), т. є. назначають в члені Королівської Тайної Ради, наділяючи їх всякими нагородами і відзнаками. Лідєри Британської Робітничої Партії — "високоповажаний" Артур Гендерсон, "високоповажаний" Джон Р. Клайне, "високоповажаний" Джон Томас і т. д.; а також секретар конгрєсу трейд-юнів, "високоповажаний" К. В. Бавєрмен, — всі вони дуже "поважаний" люди.

На дліж робітничий рух в Вєллікій Британії попав в сїті, сплетєні людьми, користуючими ся особливим "поважанием" зі сторони капіталістичної класи і отримуючими від неї гроші. Взяті головним робом з бюрократичних кругів професієних союзів, окривжені гримкою газетною рєкламою і волюдолюбю переважно о многю меншою животою ума, чим їх покровителі, — сї люди охотно виступають в ролі Юд.

Том Квєлч.

ЛИСТ З УКРАЇНИ.

У "Впереді" з 31. мая читаємо:

Нам надіслано приватний лист одного б. українського старшини, писаний з кінцем грудня 1920 р. Лист сей для характеристики тодішних відносин, поміщуємо без зміни:

На Україні, по переході через Збруч, жило ся нам, Галичанам, услако. Я сам хорував дичі на пнтинистий тиф та шість разів на тиф поворотний.

Переходи наші, до Петлєори, потім до Деїнків, здеморалізували нашу армію зовсім. При переході до большевиків ніхто і не вірив, що ми вдержимо ся з ними довго, бо ми, Галичани, привикли бул переходити до ріжних властей — на брали ся до того вправи.

І дійсно так і стало ся. Галичани, в момент тяжких боїв на фронті, перейшли на сторону Поляків і тим самим зинцила на довгий час свою опінію не тільки у большевиків, але й у чужих. Показало ся, що ті самі Галичани, які були ся начєльви в Галичині проти польського шляхтича, з тим-же шляхтичем помирили ся. Я знав, що деяка частина старшин мала великий вплив на настрєних сирівців і думав, що може деякі малі часті зрадят большевиків, але ніколи не припуував, щоби ціла наша армія перейшла на сторону Поляків і Петлєори.

Я пішов на дачу й почав працювати на рілі як чорнороб. Орав, волочив, сїв, робив найтяжшу роботу, разом із московськими й одеськими робітниками, а конєць був той, що навчєт ся не тільки тої роботи на рілі, а навчєт ся богато більше, бо пізнав, що се большевиків та які їх ідеї. Мене большевиком зробили ті чорноробчі товариші, бо не могли переконати інтєлігєнти зі своїми мітінгами.

Покинув я потому роботу і згодовив ся до другої служби. Мене прийняли ширю і не дали зовсім пізнати, що я також був членом того війська, яке так обмануло большевиків.

А судьба того війська? Богато бідняк сидить по тюрмах Домбї, Тухолї та Валович, а богато зі старшин проходить ся по Відні.

На Україні відносини кращє, зі сторони народу немає повстань. Українська трудова армія працює і радєсно почути, як червоноармієці Придніпрянці говорять про червону Україну.

В Швайцарії.

В другій половині марта відбув ся в Ціріху зїзд ліях дичів, що працюють в професіональному русі. 44 делегатів рєпрезєнтувало 90.000 зорганізованих робітників. Принято рєзолюцію, що стверджує необхідність зєднєння усіх політичних і економічних організацій, які стоять на ґрунті класової боротьби.

Бєзробіте в Швайцарії поширюєт ся. Число бєзробітних обїймає 44.000 осіб, крім сего 90.000 осіб працює тільки частинно.

ГРАНИЦЯ СОВІТСЬКОЇ РОСІЇ НА СИБІРІ.

ВАШНГТОН, 16. червня. — З огляду на ривне Далєко-Східної Рєспубліки на Сибірі залучити ся зі совітською Росією, тепєр являєт ся незвичайно інтерєсною угодою в справі границь, яку заклучили ті дві держави в грудні, 1920, а яку саме опубліковано в департаменті торговлі.

Після постанов тої угоди східна границя совітської Росії і західна границя Далєко-Східної Рєспубліки є слїдуоуча:

Границя між Російською Соціалістичною Федеративною Совітською Рєспублікою і Далєко-Східною Рєспублікою зачинаєт ся в місци, де ріка Сєлєнга переходить через монгольську границю і йде здовж повисше згаданой ріки аж до адміністративної границі області Верхнеудінська і Сєлєнга.

Дальше іде тою адміністративною границєю до Байкальського озера і до границі Якутської губернії; відтак здовж границі тої губернії і здовж границі області Амурської і Приморської до розточа рік Карану і Пєсмуна, а відтам до Охоцького моря і рога Мандрєжалін. Всі острови на тім морі, положєні на поудне від ривновіжника повисше згаданого рога, включно з північною частєю острова Сахалін, яка давнішє належала до російської імперії, належать тепєр до Далєко-Східної Рєспубліки.

Сю угоду підписано в Москві, 15-го а в Чіті 30-го грудня 1920. Правительство Далєко-Східної Рєспубліки ратифікувало її 24-го сїчня 1921.

ПЕТЛЮРІВСЬКІ ПРОВКАТОРИ З ТАРНОВА НА ВОЛІНІ.

На цілій Волині введено наглі суди.

На всій території волинського воеводства введено наглі суди. Сей розпорядок видано польським міністром внутрішних справ і дуже спільно введено в жите.

По селлах ходять прокатори і територіюють мирне населєне уживаючи для сего ріжних охраницьких способів. Охраники сї рекомендуєт ся утїкаючи з таборів для інтернованих, або збїгнєми з України, ходять від села до села, вступаючи з сєльними в розмову на ріжні політичні теми. Найбільше їх шєвдєють ся по сєлах, де є філії "Просвіти". Колі розмова така не дає ніякого матеріялу для провакації, панки сї списують тоді всіх членів місцевої "Просвіти", її правлінія і всіх громадських українських дичів, часто грозичні рєпрєсїями і арєштами за належність до "Просвіти", чи иншу громадську працю.

Щє більше прокаторів наплинуло на лущю "Просвіту". Нєма дїя, щоби не робило ся якогось фальшивого доносу про "заговори", "конференції", "повстання" і т. п., які ніби то підготовлює "Просвіта". Праця "Просвіти" відома всім; нема в ній ніякого небезпєчного, про що добре знає місцевє влада, але треба "щось" робити тим, яким шєдра рука добре за се платить.

Фактів таких богато і повторюють ся вони дуже часто. Є відомости, що і Тарнів посилає "своїх людей" по Волині і Галичині, в цілі збїраня відомостей про настрої українського населєня і його "благонадєжність", а опєсія, кажуть, посилає сї відомости кудсь далі. ("Вперед".)

Нова панана в Польщі.

В Варшаві відкрито величєзні надужитя в торговлі деревою. Арєштовано прєзєса варшавської залєзничої коопєративи, його заступника і доставчєя дерева для техніки, які продавали на власній рахунок дрова, що дістали для сїх інституцій.

Перєслїдуванє комуністів на Балкані.

З Білгороду доносять, що там арєштовано балканський комуністичний комітєт, який недavno прибув там з Москви.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ"

Чистий прихід з пікніку 26 червня в Вінніпегу \$307.05
Тов. Ф. Хоминський жертвував 3.00
Разом \$310.05

3 ПОДРОЖІ ТЕАТРАЛЬНОЇ ТРУПИ ІМК ФАРМЕРІВ В АЛБЕРТИ, Вегреш, Алта.

Дорога Редакції!
Послаю вам в сім листі почтovsky переказ на суму \$62.95, зібраних під час подорожі Театральної Трупи членів т-ва Самообрання в Едмонтоні. Заразом хочу сказати кілька слів щодо нашої подорожі.

ПЕРЕБІВАЮЧИ НА ВЕГРЕШІ ТЕАТРАЛЬНА ТРУПА УСТРОЇЛА НЕЩО СПРАВДАНЕ З КОТРОГО ПРЕДСТАВЛЯЄТЬСЯ ТАК:

Загального приходу було \$53.95
Роходу (за галю ісаданіч) 16.50

Чистого доходу \$37.45

Сей чистий дохід, ми, члени Театральної Трупи, складаємої ся з членів т-ва Самообрання в Едмонтоні, а то: — Єва Волошин, Анна Стрипачка, Н. Орнджук, Катя Дінека, М. Якимчук, Анна Кобелок, Євдокія Юрківна, Катя Семенов, О. Мокрий, В. Кобелок, А. Стрипачка, Д. Викрестов і І. Клебановський — жертвують на пресовий фонд нашої дорогої часописи "Укр. Роб. Вістей".

ПОВІДОМЛЕНЕ.

Прошу товаришів з околиць Гайбокої, Кукермарі, Кичира, Мігучин, Таращан, Вовчинськ, Камінки і Петричанки, Буковина, подати мені свої адреси. Маю важні вісти з Буковини і хочу порадитись з вами про важні справи. Пишіть на адресу: М. Р. Нїбієць, Box 182 Sta. D., New York, N. Y.

ПОВТОРЕНЕ:

Доки з вечерю на Вегреші \$37.45
Збірка на вечерю 21.00
3 Мондер 2.50
Передплата з Мондер 2.00

ЧИТАЙ ТОВАРИШУ І ДУМАЙ.

Не хотіло б-ся мені забирати місця в нашій часописі, але все таки хочеть ся сказати кілька слів до товаришів робітників, а особливо до робітників менше свідомих.

ЖЕРТВОУВАЛИ САДУЛОЧІ ТОВАРИШІ:

- А. Войтинський \$1.00
К. Давидівський \$1.00
Г. Давидівська \$1.00
Т. Андришук \$1.00
В. Яремко \$1.00
О. Бігач \$1.00
І. Куряк \$1.00
П. Карпівський \$1.00

ВІСНИК ТОВАРИШІВ:

- Т. Фодчук \$1.00
Л. Змалевий \$1.00
І. Хоминський \$1.00
В. Салгир \$1.00
В. Гуцук \$1.00
В. Гаврилюк \$1.00
Г. Б. \$1.00
Н. Н. \$1.00
І. Савосар \$1.00
І. Петровський \$1.00
Ю. Басюк \$1.00

ЖЕРТВОУВАЛИ НА ЛІСТІ ЧЛ. 143 І 145 НА ПРЕСОВИЙ ФОНД САДУЛОЧІ ТОВАРИШІ:

- О. Клим \$2.00
І. Ничайчук \$2.00
В. Фризюк \$2.00
Д. Юрчук \$1.00
В. Лушвіч \$1.00
Т. Шмідт \$1.00
П. Буздиган \$1.00
В. Рогожинський \$1.00
Г. Шмідт \$1.00
Н. Романовський \$1.00
Г. Кибя \$1.00
П. Гнатчук \$1.00
П. Березинський \$1.00
Я. Гумєніч \$1.00
Д. Рожновський \$1.00
В. Заринь \$1.00
Н. Крижановський \$1.00
Д. Кучерявий \$1.00
Т. Онопій \$1.00

САДУЛОЧІ ТОВАРИШІ В ТИМІС ЗЛОЖИЛИ ДЕНЬ ПЛАТИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД "УКР. РОБ. ВІСТЕЙ" В ВІННІПЕГУ:

- Йосиф Крамар \$6.00
М. Карлашук \$5.00
С. Бурковський \$5.00
І. Маркович \$5.00
І. Крамар \$5.00
І. Станіславський \$5.00
І. Смух \$5.00
І. Кулай \$5.00
Г. Сегар \$5.00
І. Савчук \$5.00
П. Маркович \$5.00
Д. Тодорюк \$5.00
П. Балагій \$5.00
Г. Рубанець \$5.00
П. Сенюк \$5.00
Василь Рубанець \$5.00
В. Мандарик \$5.00
В. Демків \$5.00
І. Крамарюк \$5.00
Т. Скрипник \$5.00
Д. М. Болон \$5.00
П. Шутяков \$5.00

НА ДІСТІ, ЯКІ ПОРОЗИЛИ СЯ ОКР. КОМ. УКР. РОБ. ДОМУ ЗЛОЖИЛИ НА ПРЕСОВИЙ ФОНД САДУЛОЧІ ТОВАРИШІ:

- М. Карлашук \$5.00
І. Яшан \$3.00
В. Бучинський \$2.50
Н. Бовєвда \$2.00
В. Мандарик \$2.00
В. Малик \$2.00
Н. Лаутухин \$2.00
І. Крамарюк \$2.00
П. Маркович \$2.00
П. Сенюк \$2.00
М. Крамарюк \$2.00
П. Кушаль \$1.00
П. Тислюк \$1.00
П. Сенюк \$1.00
П. Балагій \$1.00
І. Кулай \$1.00
Г. Рубанець \$1.00
П. Шутяков \$1.00
А. Ожасюк \$1.00
І. Станіславський \$1.00
О. Ольчук \$1.00
Н. Сливчук \$1.00
Т. Равковський \$1.00
І. Кулай \$1.00
П. Балагій \$1.00
В. Демків \$1.00
В. Рубанець \$1.00
Домка Рубанець \$1.00
А. Кочубинський \$1.00
С. Рубанець \$1.00
А. Дуларієв \$1.00
Д. Гакман \$1.00
Д. Васильюк \$1.00
А. Бурковська \$1.00
Р. Бурковська \$1.00
Ю. Бурковський \$1.00
І. Савчук \$1.00
І. Яворський \$1.00
С. Барильська \$1.00
Том Лісагов \$1.00

КОЛЕКТУВАЛИ ТОВАРИШІ: П. СЕНЮК, Н. БОВЕВДА, В. МАНДАРІК, І. ЯШАН, Е. СТАНІСЛАВСЬКИЙ, П. БАЛАГІЙ, В. ДЕМКІВ, Г. РУБАНЕЦЬ, М. КАРЛАШУК, П. МАРКОВИЧ, Д. ГАКМАН, С. БУРКОВСЬКИЙ.

Дорогий Товаришу!

Послаю Вам імена жертводавців, котрі жертували на "У.Р.В." дня 1 червня.

- С. Гарєнішин \$5.00
І. М. Кушнір \$5.00
П. Лутчак \$2.00
М. Данніч \$2.00
М. Миронюк \$2.00
Н. Стефанець \$2.00
В. Мельничук \$2.00
О. Вільгос \$2.00
Ф. Амантовський \$2.00
П. Маланчук \$1.00
С. Андерсон \$1.00
Ф. Белза \$1.00
О. Євчин \$1.00
М. Косовський \$1.00
І. Юва \$1.00
І. Кулак \$1.00
Передплата \$2.00

ПОЗІР! РОБІТНИКИ ПІВНІЧНОГО ВІННІПЕГУ.

Заходом Українського Відділу Лєресин, Формових і Загальних Робітників Одної Великої Юнії вібудеть ся в неабло, 3. липня, о 8-й годї вечером в Українських Робітничих Домі масовий мітінг на котрім будуть промовляти тов. Т. М. Бартоломїя (по англійськи) на тему "Класова боротьба" і тов. М. Лоповач (по українськи) на тему "Два трий-ційні мікзародні союзи".

ЖЕРТВОУВАЛИ НА ЛІСТІ ЧЛ. 143 І 145 НА ПРЕСОВИЙ ФОНД САДУЛОЧІ ТОВАРИШІ:

- О. Клим \$2.00
І. Ничайчук \$2.00
В. Фризюк \$2.00
Д. Юрчук \$1.00
В. Лушвіч \$1.00
Т. Шмідт \$1.00
П. Буздиган \$1.00
В. Рогожинський \$1.00
Г. Шмідт \$1.00
Н. Романовський \$1.00
Г. Кибя \$1.00
П. Гнатчук \$1.00
П. Березинський \$1.00
Я. Гумєніч \$1.00
Д. Рожновський \$1.00
В. Заринь \$1.00
Н. Крижановський \$1.00
Д. Кучерявий \$1.00
Т. Онопій \$1.00

ШАНОВНІ ТОВАРИШІ!

"Читачи "Укр. Роб. Вістей" довідаються, що вони також потребують матеріальної допомоги, отже ми рішили внаслідувати з каси нашого Просвітного Клуба \$20.00 на пресовий фонд "Укр. Роб. Вістей", щоби вони і на далі ширили світло правди та побивали контрреволюційну сволоць. Радою з сїм послаю почтovsky переказ на суму \$20.00.

НАДІСЛАНЕ

Дорогі Товариші!
Дня 14 червня прибув до нас т. Н. Гуцалюк з Торонто і був між нами чотири дні, протягом котрого часу виголосив лекції на садулочі теми: Патріотизм, націоналізм і релігій, Інтернаціонал, Розв'яз капіталістичної держави, Диктатура буржуазії і диктатура пролетаріату, Капіталістична держава і пролетарська держава. З причини страку тугини робітники не працюють і dlatego користали з висше згаданих лекцій на вінь по два рази денно. Відліз висигнував з своєї каси на дальшу подорож т. Гуцалюковим 15 дол. а т. Р. Трачевський жертвував від себе доллар.

ПЕРЕСТОРОГА.

Гонїть від себе продавців бондів. Товариші Робітничі! Вам вже добре відомо, що коли "наша" "інтелігенція" не має з чого жити, то винайде якусь средство, щоби обдурити робітників та фермерів і виманити з нього кілька доларів. На що вони жонїть не збирали цих рижих бондів? А скільки то вони вже понапродавали шерів на рижі "ліпніремства"? Все се пішло як до людей кажуць, з димом. Тепер декотрі почали робити бізнес з якимсь винаходом, на які вони вже продають шерів.

ПОСМЕРТНА ЗГІДКА.

Дня 7 червня в копальні мікльо в Нортпайнс, Онт., зістав убитий укр. робітник Григорій Гуляк. Покійний став тут до роботи 21 мая с. р. і працював коло дриг-машини. Убитий він зістав упавшим на голову каменем, при чім удар був так сильний, що покійний упав мертвої відрозу. Покійний походив з Галичини, пов. Бучач, з села Олеші.

МАЮ НА ПРОДАЖ МОТОРСАЙКА З САЙД-КАРОЮ, МОДЕЛЬ З 1920 РОКУ.

Продам дуже тано за готівку або на легкі сплати. Адрес: 568 Flora Ave., Winnipeg, Man.

НОВІ ПЕРЕПИСНІ КАРТКИ.

Накладом "Укр. Робітничих Вістей" вишли гарні переписні картки з портретами провідників Радянських Республік. В серію карток входять: Герб Радянської України, Н. Ленін, Л. Троцький, Г. Зіновєв, Ю. Х. Раковський, Д. Мануїльський, О. Шумський, М. Скрипник, Т. Полозов, Блакитний (Елланський) і М. Баран.

ЦІЛА СЕРІЯ МАЄ 11 КАРТОК І КОШТУЄ ТІЛЬКИ 35 ЦЕНТІВ.

Замовлення послайте до: Ukrainian Labor News, Cor. Pritchard & McGregor, Winnipeg, Man.

ТРЕБА українського учителя до Рідної Школи в Порт Артур, Онт.

Наука може розпочати як набли приїде до згоди з учителем. Платня після угоди. Інтересовані звольте зголошувати ся на адресу: А. Matijezuk, 546 High St., Port Arthur, Ont. (54)

ШУКАЮ К. Соколовського, разом з Текіані, повіт Залічний.

Довий час перебував в Судбурзькій дистрикті. Працював в Крейтон-маїні. Тепер має перебувати в Колбат або Поркюпай. Справу тракують поважно. Прошу зголошитись на адресу: J. W. Toffan, 656 Aberdeen Ave., Winnipeg, Man. (55)

ПОШУКУЮ свого кривана Василя Бойка, з села Папірня, повіт Терєбовля, Галичина.

Хто би про него знав, або він сам звольте ласково дати знати на пошуву адресу: Harry Gryluk, P.O. Box 154, Byng Inlet, Ont. (56)

ПОШУКУЮ одоселечани: Василя Прикоса (Тодарів), Назара Мителєв, Івана Тачка, Лію Лікерів, Митра Онучуєнка, Івана Бордія, Никола Іванчука, Артемія Кодан, Григорія Луцка, Василя Братко (Михайлів), Петра Костинь, Никола Васильчука, Івана Ковалє, Санда Ковалє і Петра Онучуєнка (Митрів).

Всі вони з села Великого Кучерова, повіт Чернішів, Буковина. Перебувають в Монреалаї, Форт Вільям і в Саскачевані. Прошу їх зголошитись антовно на мою адресу: Iwan Onezlenko, 171 Tupper St., Sydney, N. S. (55)

ПОЗІР! Товариство Українського Дому ім. Ів. Франка в Іст Селірк устроєє дия 17. липня 1920 р. ПІКНІК на східнім боці Ред-ріверу напроти мєсточка Вест Українська. Відліз Товариства запрошує на сей пікнік всіх доколичних фермерів і робітників. На пікніку буде брати Українська Банда з Вінніпегу. Приходіть всі а забавитесь до сьочу. Буде також розігрівка багатоварієтних рижів. Відліз Товариства. (53)

ТОВАРИШІ! ВІДНОВЛЯЙТЕ ПЕРЕДПЛАТУ НА "УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"!

В СВІДОМОСТІ НАША СИЛА!

ЧИТАЙТЕ НАЙНОВІШІ КНИЖКИ!

- Замовляйте в редакції "Укр. Роб. Вістей" садулочі книжки:
Короткий виклад політичної економії \$2.50
Азбука комунізму 1.25
Початки ролдини 1.00
Держава і революція 1.00
Без язика революція 1.00
Пролетарська революція і ренегат Кавцький .65
Цар голод .35
Робітничий співаник .35
В кігтях розпусти (драма) .35
Програма комуністів большевиків .30
Революція і контрреволюція на Україні .30
Основи соціалізму .25
Як повстала наша земля і який буде її кінець .25
Боги .25
Базар (драма) .25
Фабричні розговори про економію .25
Марксизм і Дарвінізм .20
Понятє і цілі соціалізму .15
Інтернаціонал і війна .15
Економічні основи американської демократії .15
Науковий і утопійний соціалізм .15
Про походженє людини .15
Як фермер може дістати весь плід своєї праці .15
Розмова про фізику .15
Промова на суді Ф. Адлера .15
Двоногий .15
Основи засади комунізму .15
Провідники революційного руху на Україні .10
Добробит і інші оповідання .10
Як Галичан втягнули в контрреволюцію .10
Що таке радянська власть і як вона будеть ся .10
Страйкер (драматичний образ) .10
Патріотизм .10
Продукція .10
Піп Папкрат, тітка Домна і явлена ікона в Коломна .10
На чім бої справедливість .05
Маніфєст і програма Комуністичного Інтернаціоналу .05
Диктатура пролетаріату .05
Хто такі комуністи і чого вони хочуть .05
Національне питання .05
Церква і радянська власть .05
Конституція Радянської України .05

UKRAINIAN LABOR NEWS CORNER PRITCHARD AND MCGREGOR STS. Winnipeg, Manitoba.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

одинокую українську робітничу газету на еміграції в Европі

"НАШУ ПРАВДУ"

орган Комуністичної Партії Східної Галичини.

Виходить раз на тиждень.

Передплата для Америки і Канади вносить \$2.00 на рік.

Передплату шліть на адресу: IWAN PASITSCHNYK, Theresienasse 65, WIEN XVIII, AUSTRIA.

ПРЕНУМЕРУЙТЕ СОБІ

МОЛОТ

САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНА ЧАСОПИСЬ

Передплата — \$2.00 на рік, 10 шп. поодиноке число.

"МОЛОТ" 414 E. 9th ST. — — — NEW YORK, N. Y.

ЧИТАЙТЕ! "УКРАЇНСЬКІ ЩОДЕННІ ВІСТІ" ЧИТАЙТЕ!

ОДИНОКА ЩОДЕННА ЧАСОПИСЬ ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ РОБІТНИКІВ В АМЕРИЦІ, ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ОКРІМ НЕДІЛІ.

Ся часопись має своїх кореспондентів в Европі як також в рижних українськой еміграції в Америці.

ПЕРЕДПЛАТА В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ ВІНОСИТЬ:—
На рік \$ 9.00
На 6 місяців 4.50
На 3 місяці 2.50
Поодиноке число 3 ц.
В Европу 10.00

Передплату шліть на адресу: UKRAINIAN DAILY NEWS 502 EAST 11th STR. — — — NEW YORK, N. Y.